

Toivomusaloite 1744

Rinne: Asuntokysymyksen ratkaisemisesta

Eduskunnalle

Asunnottomuus on tulonjakokysymys. Rahalla saa asunnon. Tulonjaon epäkohtien korjaaminen on aikaa vaativaa työtä. Tästä syystä asunto-ongelmien ratkaisu vaatii kiireellisiä ja ennakoita vaikuttavia toimia.

Vuosisadan alun suhteellinen sosiaalinen turvattomuus ja eriarvoisuus ovat palaamassa uudelleen suomalaiseen yhteiskuntaan. Piirteet muistuttavat Laukon torpparihäätöjä sosiaalisilta seuraamuksiltaan. Tällä kertaa toteuttajana on teollisuusaateli, silloin oli maa-aateli. Seuraukset yksilölle ovat samanlaiset.

Työsuhdeasuntojen omistusasunnoiksi muuttaminen ja myyminen on jo joillain alueilla aloitettu. Odotettavissa on tämänkaltaisen toiminnan vyöry, joka hallitsemattomana tulee

1) johtamaan nykyisten vuokralaisten kohtelun epävarmuuteen

2) vähentämään vuokra-asuntokantaa, mikä entisestään kärjistää asuntopulaa

3) aiheuttamaan lisää ns. asunnottomuutta

4) estämään nuoria ihmisiä itsenäistymästä, mikä myös johtaa perheen sisäisten paineiden kautta yhteiskunnallisiin ongelmiin.

Työsuhdeasuntojen historia on synkkä. Firmat rakensivat asuntoja valtion tukemina työvoimapolitiisin perustein. Julkinen valta ei huolehtinut asuntopolitiikasta siten, että tarpeellinen vuokra-asuntokanta olisi saatu aikaan. Vuokralaiset ovat nyt maksaneet nämä asunnot yrityksille vuokrien muodossa. Inflaatio on pitänyt huolen lopusta. Lähinnä suuryrityksillä on nyt asuntoja, joiden arvo on noussut tähtitieteellisiin summiin.

Yleinen ajatuksenkulku elinkeinoelämässä on, että kilpailukyky, nopeiden liikkeiden mahdollisuus ja yritysstrategia yleensä vaativat vapautumista asuntopolitiikasta. Kaikki voimat keskitetään tuotantotoimintaan ja markkinointiin.

Edellä olevan perusteella ehdotan kunnioittavasti eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus ryhtyisi konkreettisiin toimiin asuntokysymyksen ratkaisemiseksi ennakoivin toimin.

Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 1991

Heikki Rinne